

José Saramago

Azinhaga, (Portugal) - 1922

Lanzarote - 2010

La Caverna (2001)

La lluita d'un petit terrisser contra un gegantí centre comercial amb el mite de la caverna de Plató com a fons ha servit a José Saramago per escriure la seva novel·la, escrita després de rebre el Premi Nobel el 1998. ... [...]

Saramago ha teixit una involuntària trilogia sobre les pèrdues de l'home. A "Assaig sobre la ceguesa", la pèrdua es referia a la vista, a "Tots els noms", al propi nom, i ara a "La caverna", a l'ocupació. Les tres novel·les han estat publicades per Alfaguara, que va convocar una multitudinària conferència de premsa a la Casa d'Amèrica, a Madrid, on l'autor portuguès va dissertar durant prop de dues hores sobre els temes que li preocupen com a ciutadà i com intel·lectual.

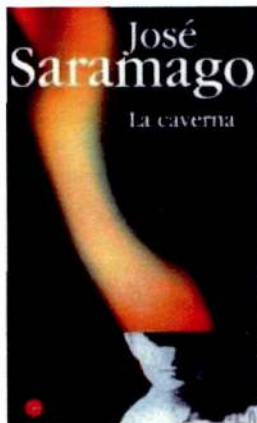
"L'amenaça constant avui és perdre el lloc de treball i això condiciona la intervenció pública de molta gent que s'autolimita. ... [...]

Una pregunta sobre com es veia Saramago a si mateix en els reflexos de la caverna va donar peu a que el novel·lista carregués contra el que considera "mandra intel·lectual". "S'ha establert i orientat", va aclarir, "una tendència a la mandra intel·lectual i en aquesta tendència els mitjans de comunicació tenen una responsabilitat. Hi ha gent que diu que ja no hi ha diaris, sinó només empreses periodístiques". ... [...]

Alhora que definia als aparadors de grans magatzems o centres comercials com les cavernes de l'època contemporània, "immens cal·loscopi" en paraules de l'escriptor portuguès, on igual que a la llegoria de Plató els presoners creuen que veuen i descriuen les coses reals quan només veuen i descriuen les seves ombres o aparències. ... [...]

"L'absència de comunicació és total en un centre comercial", ha assenyalat el premi Nobel, "on el comprador no necessita intercanviar cap frase amb el dependent, a diferència del diàleg inevitable que s'estableix en una botiga petita. Però, al costat d'aquesta circumstància, l'únic espai públic del món d'avui és un centre comercial. Abans la gent es reunien a les places o als jardins, però ara ja no són llocs segurs. Els grans magatzems són, alhora, les noves catedrals i les noves universitats. No tinc res contra aquests establiments, però sí contra una manera d'esperit autista de consumidors obsessionats per comprar".

El País - Miguel Ángel Villena - Madrid - 11/01/2001

El proper dia
que ens
trobarem serà:
30/12/2010

Recordau:

Ens reunim tots els
darrers dijous de mes

Lloc: Biblioteca

Hora: 21:15

Coordinador:

Andreu Loncà

Club de Lectura Biblioteca Sant Bartomeu

Biografia

José de Sousa Saramago va néixer a Azinhaga (Portugal) el 16 de novembre de 1922 en el si d'una família camperola i el 1924 es va traslladar amb els seus pares i el seu germà gran a Lisboa, on va cursar els estudis de Primària i va començar el cicle de Batxillerat. L'autor no va poder acabar l'educació secundària a causa de les dificultats econòmiques de la seva família i, amb tot just 12 anys, va ingressar en una escola d'ensenyament professional per aprendre l'ofici de manyà mecànic. Durant el seu procés de formació com a manyà, Saramago va tenir l'oportunitat d'estudiar Literatura. En aquesta època, va començar a freqüentar una biblioteca pública de Lisboa durant la nit.

Saramago es va posar en contacte amb el món de la literatura i, el 1947, va publicar el seu primer llibre, un romanç titulat "*A Viúva*" però que, per "conveniències editorials", va ser publicat amb el nom de "*Terra do peccat*". Després d'aquesta obra, va escriure la novel·la "*Clarabóia*", que a dia d'avui roman inèdita, i el començament d'una altra novel·la que mai acabaria. Segons l'autor, després d'abandonar aquest últim projecte, va percebre que "*no havia de dir res que valgués la pena*", de manera que va abandonar l'escriptura fins 1966.

Saramago va tornar al món de la literatura després d'ingressar a l'editorial "*Estudios Cor*", cosa que li va permetre conèixer i establir relacions d'amistat amb alguns dels escriptors portuguesos més importants del seu temps. Tanmateix, i per "millorar el pressupost familiar", va començar a dedicar part del seu temps lliure a treballs de traducció d'autors com Leó Tolstoi o Charles Baudelaire. Al 1966, l'autor va publicar la col·lecció poètica "*Us poemas possíveis*", després de gairebé 20 anys allunyat de l'escriptura. D'aquesta manera, Saramago va viure la seva etapa de màxima esplendor durant la maduresa i, gràcies a títols com "*Memorial del convento*" (1982) o "*Ensayo sobre la ceguera*" (1995), es va fer un lloc entre els millors novel·listes contemporanis.

L'any 1971, va abandonar l'editorial i va ingressar en el món del periodisme com a responsable del suplement cultural del "*Diário de Lisboa*" per acabar treballant, quatre anys més tard, com a director adjunt del "*Diário de Notícias*". Va ser acomiadat set mesos després per motius polítics i, a partir d'aquest moment, es va dedicar completament a la literatura.

L'any 1980 va publicar la novel·la "*Levantado do chão*", l'obra que va marcar el seu estil literari, una aproximació original a la fantasia perfilada, entre altres coses, pel seu us característic dels signes de puntuació.

Dos anys després de publicar "*El Evangelio según Jesucristo*" (1991), que va ser censurada a Portugal per la seva crítica frontal a la religió catòlica, Saramago es va desplaçar a l'illa canària de Lanzarote. Durant la seva estada a Espanya, va publicar dues de les seves novel·les més populars "*Ensayo sobre la ceguera*" (1995) i "*Todos los nombres*" (1997) i, el 1998, va aconseguir el Premi Nobel de Literatura.

En els últims anys de la seva vida, va continuar publicant novel·les i obres autobiogràfiques amb assiduïtat i, en aquesta etapa, destaquen títols com "*El hombre duplicado*" (2002), "*Ensayo sobre la lucidez*" (2004), "*Intermitencias de la muerte*" (2005), "*El viaje del elefante*" (2009) o "*Caín*" (2009).

José Saramago va morir a l'illa de Lanzarote el 18 de juny de 2010.

OBRES DE JOSÉ SARAMAGO

Poesia

1966 Os poemas possíveis
1970 Provavelmente alegria
1975 O Ano de 1993
2005 Poesia completa

Relats

1978 Objeto quase
1979 Poética dos cinco sentidos: o ouvido
1998 O conto da ilha desconhecida
2001 A maior flor do mundo (relat infantil)
2009 El cuaderno (Recopilació del blog de Saramago)

Novel·la

1947 Terra de pecado
1948 Clarabóia
1977 Manual de pintura e caligrafia
1980 Levantado do chão
1982 Memorial do convento
1984 O ano da morte de Ricardo Reis
1986 A jangada de pedra
1989 História do Cerco de Lisboa
1991 O Evangelho Segundo Jesus Cristo
1995 Ensaio sobre a Cegueira
1997 Todos os nomes
2000 A caverna
2002 O homem duplicado
2004 Ensaio sobre a lucidez
2008 A Viagem do Elefante
2009 Caín

Cròniques

1971 Deste mundo e do outro
1973 A bagagem do viajante
1977 Os Apontamentos

Guia turística

1981 Viagem a Portugal

Teatre

1979 A noite
1980 Que farei com este livro?
1987 A segunda vida de Francisco de Assis
1993 In nómine Dei
2005 Don Giovanni ou O dissoluto absolvido

ENLLAÇOS D'INTERÈS

<http://ww.josesaramago.org>
<http://cuaderno.josesaramago.org>
<http://ww.escriitores.org/.../225-jose-saramago>

Biblioteca
Sant Bartomeu

Ajuntament d'Alpocat

Plaça Països Catalans, 1
25110 Alpocat
Tel. 973 737728

A/e:

biblioteca@alpocat.cat

Web:

<http://www.alpocat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:

<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

Matí: de dilluns a divendres de 10h a 12:30h

Tarda: de dilluns a divendres de 16:30 a 20h

Bústia exterior de retorn de préstec.